

عنوان مقاله:

تعیین رابطه گرانباری نقش ناشی از کرونا با سازگاری و ناامیدی کودکان با نقش میانجی تعارضهای زناشویی زنان پرستار شهر اصفهان

محل انتشار:

دومین کنفرانس روانشناسی، علوم تربیتی، علوم اجتماعی و علوم انسانی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

مهناز عدالت پناه - استادیار موسسه آموزش عالی غیرانتفاعی هشت بهشت اصفهان ایران

فرزانه آقار - کارشناسی ارشد روانشناسی موسسه آموزش عالی هشت بهشت

شهلا کاویانی - کارشناسی ارشد رشته مشاوره خانواده دانشگاه غیر دولتی المهدی اصفهان ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف رابطه گرانباری نقش ناشی از کرونا با سازگاری و ناامیدی کودکان با نقش میانجی تعارضهای زناشویی زنان پرستار شهر اصفهان انجام گردید. طرح پژوهش حاضر توصیفی از نوع همبستگی و جامعه آماری پژوهش شامل تمامی پرستاران شاغل در بیمارستان میلاد اصفهان به تعداد ۹۰۰ نفر بود که براساس جدول مورگان ۲۶۹ نفر از پرستاران بخش کرونا بیمارستان میلاد اصفهان به صورت دردسترس انتخاب شدند. ابزار گردآوری داده ها شامل پرسشنامه های گرانباری کار پکاربالو و پنالا (۲۰۱۹)، پرسشنامه تعارضات زناشویی ثنایی و همکاران (۱۳۸۷)، پرسشنامه ناامیدی کودکان کازدین (۱۹۸۶) و پرسشنامه سنجش سازگاری کودک دخانچی (۱۳۷۷) بود. به منظور آزمون فرضیه های پژوهش از روش آماری ضریب همبستگی، تحلیل مسیر در معادلات ساختاری به کمک دو نرم افزار SPSS-۲۳ و SMART PLS-۳ استفاده شد. نتایج تحلیل مسیر در فرضیه اصلی پژوهش نشان داد که تعارضات زناشویی در رابطه با گرانباری نقش با ابعاد سازگاری و ناامیدی کودکان نقش میانجی دارد ($P < 0.01$). نتایج فرضیه فرعی اول نشان داد که تعارضات زناشویی توانسته در رابطه بین گرانباری نقش کرونا و سه بعد کنار آمدن با خود، کنار آمدن با خانواده و کنار آمدن با همسالان نقش واسطه گر یا میانجی را ایفا نماید ($P < 0.01$). نتایج فرضیه فرعی دوم نشان داد که تعارضات زناشویی توانسته در رابطه بین گرانباری نقش کرونا و دو بعد انتظارات آینده و شادکامی نقش واسطه گر یا میانجی را ایفا نماید ($P < 0.01$).

کلمات کلیدی:

کرونا، سازگاری، ناامیدی، تعارضات زناشویی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1680307>

